

سازمان خواربار و کشاورزی

سازمان ملل متحد (FAO)

[قسمت سوم و پایانی]

اشاره:

سازمان‌های بین‌المللی با جمع‌آوری منابع مالی و نیز اطلاعات مربوط به زمینه‌های تخصصی، نقش کلیدی در توسعه بخش‌های ویژه اقتصادی در کشورهای مختلف دارد و عضویت در این گونه نهادها نه تنها فرصت تبادل اطلاعات، انتقال دانش و... را در اختیار قرار می‌دهد، بلکه می‌توان از توانایی‌های مالی و تحقیقاتی آنها برای حل مشکلات و تنگناهای بخش‌های ویژه اقتصادی بهره جست.

یکی از سازمان‌های بین‌المللی مهم در جهان، سازمان خواربار و کشاورزی (فائو) وابسته به سازمان ملل متحد است که علاوه بر اعطای کمک‌های اضطراری غذایی در مواقع بحرانی به کشورهای درگیر در مشکلات و کمک به حفظ امنیت غذایی در جهان، اطلاعات و تحقیقات گسترده‌ای در امور مختلف کشاورزی، شیلات، جنگل‌داری و دامپروری دارد که می‌تواند مورد استفاده کشورهای عضو قرار گیرد. کمک‌های فنی که از سوی فائو در اختیار کشورها قرار می‌گیرد، در حل معضلات امور مختلف وابسته به کشاورزی و رفع تنگناهای اضطراری درخور توجه است.

در شماره‌های گذشته نشریه «بررسی‌های بازرگانی» با بخشی از فعالیت‌های فائو آشنا شدیم و اینک دیگر زمینه‌های فعالیت آن را بررسی می‌کنیم.

مرکز سرمایه‌گذاری فائو	این مرکز ارزیابی از طرح‌ها را	سرمایه‌گذاری حدود دو میلیارد و
مرکز سرمایه‌گذاری فائو در	بر دو موضوع اساسی متمرکز می‌کند:	۸۲۷ میلیون دلار را تصویب کرد.
سال ۱۹۶۴ برای کمک به کشورها	توسعه فعالیت‌های پایدار برای	کمک اضطراری
جهت آماده کردن پروژه‌های	مدیریت زمین، توسعه جنگل‌داری و	فائو برای بازسازی تولید در
سرمایه‌گذاری بلندمدت که تأمین	حفاظت از محیط زیست و نیز از بین	بخش کشاورزی به دنبال بلایای
مالی خارجی را جذب خواهد	بردن فقر در روستاها. این مرکز در	طبیعی و فعالیت‌های انسانی، با تهیه
کرد، ایجاد شد.	سال ۱۹۹۷ تعداد ۴۳ پروژه با مجموع	

کرد که دسترسی گسترده به اطلاعات کشاورزی از طریق رسانه الکترونیکی را آرایه می‌دهد.

شوراها و کمیسیون‌های فائو

- کمیسیون آفریقایی آمار کشاورزی: در سال ۱۹۶۱ برای آرایه توصیه به کشورهای عضو در خصوص توسعه و استاندارد کردن آمار کشاورزی و مواد غذایی تشکیل شد.
- کمیسیون آفریقایی حیات وحش و جنگلداری، در سال ۱۹۵۹ برای آگاهی دادن در خصوص تنظیم سیاست جنگل و بازرنگری و هماهنگ کردن اجرای آن در یک سطح منطقه‌ای، تبادل اطلاعات و توصیه در خصوص مشکلات فنی متشکل از ۴۲ عضو تشکیل شد.
- کمیسیون آسیا و پاسیفیک آمار کشاورزی، در سال ۱۹۶۲ برای بازبینی آمار غذا و کشاورزی در منطقه و توصیه به کشورهای عضو در خصوص توسعه و استاندارد کردن آمار کشاورزی با ۲۵ کشور عضو تشکیل شد.
- کمیسیون آسیا و اقیانوس آرام حفاظت گیاه، در سال ۱۹۵۶ برای تقویت همکاری بین‌المللی در حفاظت گیاه برای جلوگیری از شیوع و گسترش بیماری‌ها و آفات مخرب گیاه با ۲۴ کشور عضو ایجاد شد.

اطلاعات

فائو به عنوان یک مرکز اطلاعاتی، اقدام به جمع‌آوری، تحلیل، تفسیر و انتشار اطلاعات از طریق رسانه‌های مختلف از جمله یک سایت اینترنتی می‌کند. فائو گزارش‌های آماری منظم، مطالعات کالا و مقررات فنی به زبان‌های محلی را منتشر می‌کند. دیگر موادی که توسط فائو تولید می‌شود، شامل کتابچه‌های اطلاعاتی، مقاله‌های مرجع، گزارش‌های اجلاس‌ها، مقررات آموزش سمعی و بصری است.

فائو یکسری پایگاه‌های گسترده اطلاعاتی بین‌المللی در خصوص کشاورزی، شیلات، جنگلداری، غذا و آمار را گردآوری و هماهنگ می‌کند. مهمترین آنها AGKIS (سیستم اطلاعات بین‌المللی علوم کشاورزی و فناوری) و CARIS (سیستم فعلی اطلاعات تحقیقاتی کشاورزی) است. پایگاه‌های اطلاعاتی آماری شامل بانک اطلاعاتی «گلوب‌فیش» (GLOBEFISH) و کتابخانه الکترونیکی، FISHDAB (پایگاه اطلاعاتی آماری شیلات)، FORIS (سیستم اطلاعات جغرافیایی) است. علاوه بر این، AGROSTAT PC

برای ایجاد دسترسی به ارقام به روز در شش موضوع مربوط به کشاورزی از طریق رایانه شخصی طراحی شده است. فائو در سال ۱۹۹۶ یک مرکز اطلاعات جهانی کشاورزی را ایجاد

اضطراری بذر، ابزار و تجهیزات فنی و دیگر کمک‌ها فعالیت می‌کند.

به همراه سازمان ملل، فائو مسؤول برنامه جهانی غذا است که عرضه اضطراری مواد غذایی و کمک غذایی در حمایت از پروژه‌های توسعه‌ای را تأمین می‌کند.

در سال ۱۹۹۷، بیش از ۶۰ کشور از اثرات سیل سنگین یا خشکسالی شدید (گهگاه مانند اندونزی بر اثر آتش‌سوزی‌های شدید جنگل) یا از پدیده آب و هوایی «ال‌نینو» صدمه دیدند.

فائو برای کمک به ارزیابی خسارت‌های وارده به سیستم‌های کشاورزی، با تهیه کمک‌نوسازی و انجام اقدام‌هایی برای تقویت بقای بخش کشاورزی در مقابل شرایط غیرمعارف آب و هوای آینده تلاش کرد.

فائو در سال ۱۹۹۸ نگران تأثیرهای احتمالی وقوع شرایط آب و هوایی واژگون «لانتینا» ناشی از بالا آمدن آب سرد در منطقه اقیانوس آرام بود. از اول ژانویه تا ۳۰ نوامبر ۱۹۹۸، خدمات کمک‌رسانی ویژه فائو با اجرای ۹۶ پروژه جدید در ۴۵ کشور با هزینه ۹۳/۳ میلیون دلار انجام شد. (۵۳ درصد در آفریقا، ۲۳ درصد در آسیا و حوزه اقیانوس آرام، ۱۰ درصد در خاور نزدیک، ۷ درصد در اروپا و ۷ درصد در آمریکای لاتین و کارائیب).

- کمیسیون شیلات آسیا - اقیانوس آرام، در سال ۱۹۴۸ برای توسعه شیلات، تشویق و هماهنگ کردن تحقیقات، انتشار اطلاعات، توصیه جهت اجرای پروژه‌هایی به دولت‌ها، پیشنهاد استانداردها و معیارهای فنی و مدیریت با ۲۰ کشور عضو تشکیل شد.
- کمیسیون جنگلداری آسیا - اقیانوس آرام، در سال ۱۹۴۹ برای ارایه توصیه‌هایی در خصوص تنظیم سیاست جنگل و بازیابی و هماهنگ کردن اجرای آن در سراسر منطقه، تبادل اطلاعات و توصیه در خصوص مشکلات فنی با ۲۷ کشور عضو تشکیل شد.
- کمیسیون حفاظت گیاه کاراییب، در سال ۱۹۶۷ برای حفظ منابع گیاهی موجود منطقه ایجاد شد.
- کمیسیون تریانوزومیاژ آفریقایی، در سال ۱۹۷۹ برای توسعه و اجرای برنامه‌ها برای مبارزه با بیماری با ۳۹ کشور عضو تشکیل شد.
- کمیسیون کنترل ملخ بیابانی در منطقه شرقی حوزه توزیع آن در جنوب غرب آسیا، در سال ۱۹۶۴ برای اجرای تمام اقدام‌های ممکن جهت کنترل آفات ملخ بیابانی در افغانستان، هند، ایران و پاکستان تشکیل شد.
- کمیسیون کنترل ملخ بیابانی در خاور نزدیک، در سال ۱۹۶۷ برای توسعه تحقیقات ملی و بین‌المللی و اقدام، با توجه به کنترل ملخ بیابانی در خاور نزدیک ایجاد شد.
- کمیسیون کنترل ملخ بیابانی در شمال غرب آفریقا در سال ۱۹۷۱ برای توسعه تحقیق در خصوص کنترل ملخ بیابانی در شمال غرب آفریقا تشکیل شد.
- کمیسیون کودهای شیمیایی، در سال ۱۹۷۳ برای تهیه راهنما در خصوص توزیع و استفاده مؤثر از کودهای شیمیایی تشکیل شد.
- کمیسیون شیلات داخلی آمریکای لاتین، در سال ۱۹۷۱ برای توسعه، هماهنگ کردن و کمک به شیلات ملی و منطقه‌ای و تحقیقات مربوط به موجودات آب شیرین و برنامه‌های تحقیق و توسعه منتهی به بکارگیری منطقی منابع شیلات داخلی تشکیل شد.
- کمیسیون منابع ژنتیک گیاه، در سال ۱۹۸۳ برای آگاهی دادن در خصوص برنامه‌های مربوط با بهبود محصول از طریق منابع ژنتیک گیاه تشکیل شد.
- کمیسیون کشاورزی اروپایی در سال ۱۹۴۹ برای تشویق و تسهیل فعالیت و همکاری برای حل مشکلات فنی کشاورزی در بین کشورهای عضو و سازمان‌های بین‌المللی مرتبط با فناوری کشاورزی در اروپا تشکیل شد.
- کمیسیون اروپایی کنترل بیماری پا - دهان، در سال ۱۹۵۳ برای توسعه فعالیت ملی و بین‌المللی کنترل بیماری در اروپا و ریشه‌کنی نهایی آن تشکیل شد.
- کمیسیون اروپایی جنگلداری در سال ۱۹۴۷ برای آگاهی دادن در خصوص تدوین سیاست جنگل و بازیابی و هماهنگ کردن اجرای آن در سطح منطقه‌ای، تبادل اطلاعات و دادن توصیه‌هایی با ۲۷ کشور عضو تشکیل شد.
- کمیسیون مشاوره‌ای شیلات داخلی اروپا، در سال ۱۹۵۷ برای توسعه پیشرفت‌ها در امور شیلات و توصیه به دولت‌های عضو و فائو در خصوص شیلات تشکیل شد.
- کمیسیون منطقه‌ای فائو در خصوص مدیریت زراعت آسیا و خاور دور، در سال ۱۹۵۹ برای ترغیب و هماهنگ کردن تحقیق مدیریت زراعت و گسترش فعالیت‌ها و ارایه خدمات به عنوان یک مرکز تبادل اطلاعات و تجربیات در بین کشورهای عضو در منطقه تشکیل شد.
- کمیسیون مجموعه قوانین تغذیه فائو / سازمان بهداشت جهانی،

- در سال ۱۹۶۲ برای تدوین پیشنهادهایی برای هماهنگی تمام استانداردهای بین المللی غذا و چاپ قانون استانداردهای بین المللی غذا با ۱۵۸ کشور عضو تشکیل شد.
- شورای عمومی شیلات مدیترانه، در سال ۱۹۵۲ برای توسعه منابع آبی، تشویق و هماهنگ کردن تحقیق در خصوص ماهی گیری و صنایع وابسته، گردآوری و چاپ اطلاعات و ارایه توصیه جهت استاندارد کردن تجهیزات، تکنیک ها و فهرست لغات تشکیل شد.
- کمیسیون شیلات اقیانوس هند، در سال ۱۹۶۷ برای توسعه برنامه های ملی، فعالیت های تحقیق و توسعه و بررسی مشکلات مدیریتی با ۴۱ کشور عضو تشکیل شد.
- کمیسیون بین المللی درخت صنوبر، در سال ۱۹۴۷ برای مطالعه جنبه های علمی، فنی، اجتماعی و اقتصادی کشت صنوبر و بید، توسعه تبادل عقاید و مواد بین کارگران تحقیقات، تولیدکنندگان و مصرف کنندگان، ترتیب دادن برنامه های تحقیق مشترک، کنگره ها، گردش های مطالعاتی، دادن توصیه هایی به همایش فائو و به کمیسیون های ملی درخت صنوبر تشکیل شد.
- کمیسیون بین المللی برنج در سال ۱۹۴۸ برای گسترش فعالیت ملی و بین المللی در خصوص تولید، حفاظت، توزیع و مصرف برنج به استثنای موضوع هایی مربوط به تجارت بین المللی با ۶۱ کشور عضو تشکیل شد.
- کمیسیون تغذیه و مواد غذایی منطقه ای مشترک فائو / سازمان بهداشت جهانی / OAU آفریقا، در سال ۱۹۶۲ برای ایجاد ارتباط در موضوع های مربوط به غذا و تغذیه و بازمینی مشکلات غذا و تغذیه در آفریقا با ۴۳ کشور عضو تشکیل شد.
- کمیسیون جنگلداری آمریکای لاتین و حوزه کاراییب، در سال ۱۹۴۸ برای آگاهی دادن در خصوص تنظیم سیاست جنگل و بازمینی و هماهنگ کردن اجرای آن در سراسر منطقه، تبادل اطلاعات و توصیه در خصوص حل مشکلات فنی با ۳۱ کشور عضو تشکیل شد.
- کمیسیون جنگلداری خاور نزدیک در سال ۱۹۵۳ برای آگاهی دادن در خصوص تنظیم سیاست جنگل و بازمینی و هماهنگ کردن اجرای آن در سراسر منطقه، تبادل اطلاعات و توجه در خصوص حل مشکلات فنی با ۲۰ کشور عضو تشکیل شد.
- کمیسیون منطقه ای کشاورزی خاور نزدیک، در سال ۱۹۸۳ برای انجام بازننگری های دوره ای مشکلات کشاورزی در منطقه، توسعه تنظیم و اجرای سیاست های ملی و منطقه ای و برنامه های بهبود تولید محصولات و دام، تقویت مدیریت محصولات، دام و حمایت از خدمات و تحقیق، توسعه انتقال فناوری و همکاری فنی منطقه ای و تهیه راهنمایی در خصوص آموزش و توسعه منابع انسانی تشکیل شد.
- کمیسیون منطقه ای سیاست اقتصادی و اجتماعی خاور نزدیک، در سال ۱۹۸۳ برای بازمینی پیشرفت های مربوط به غذا، کشاورزی و امنیت غذایی، توصیه سیاست های اصلاح زمین و توسعه روستایی و بازمینی و تبادل اطلاعات در خصوص سیاست های غذا و تغذیه و برنامه ریزی کشاورزی تشکیل شد.
- کمیسیون جنگلداری آمریکای شمالی، در سال ۱۹۵۹ برای آگاهی دادن در خصوص تنظیم و هماهنگی سیاست های ملی جنگل در کانادا، مکزیک و آمریکا، تبادل اطلاعات و توصیه در خصوص حل مشکلات فنی با ۳ کشور عضو ایجاد شد.

- کمیسیون منطقه‌ای بهداشت و تولید حیوان آسیا - اقیانوس آرام، در سال ۱۹۷۳ برای توسعه دام به طور کلی و تحقیق ملی و بین‌المللی، و فعالیت با توجه به مشکلات بهداشت حیوان و کشاورزی در منطقه با ۱۴ کشور عضو ایجاد شد.
- کمیسیون منطقه‌ای استفاده از آب و خاک در خاور نزدیک، در سال ۱۹۶۷ برای بازبینی وضعیت فعلی با توجه به استفاده از خاک و آب در منطقه، شناخت مشکلات اصلی مربوط به توسعه منابع آب و خاک که نیاز به تحقیق و مطالعه و بررسی دیگر موضوع‌های مربوط دارد، ایجاد شد.
- کمیسیون منطقه‌ای مشاوره‌ای شیلات جنوب غربی اقیانوس اطلس، در سال ۱۹۶۱ برای آگاهی دادن به فائو در خصوص شیلات در منطقه جنوب غربی اقیانوس اطلس، توصیه به کشورهای عضو (آرژانتین، برزیل و اروگوئه) برای اداره و بهره‌برداری منطقی منابع دریایی و خشکی، کمک به جمع‌آوری و انتشار اطلاعات، آموزش و توسعه ارتباط و همکاری ایجاد شد.
- کمیسیون شیلات غرب اطلس مرکزی، در سال ۱۹۷۳ برای کمک به همکاری بین‌المللی برای بهداشت، توسعه و استفاده از منابع زنده به ویژه میگو، در منطقه اطلس مرکزی ایجاد شد.
- تأمین مالی
 - برنامه مقرر فائو که با کمک‌هایی از دولت‌های عضو تأمین مالی می‌شود، هزینه دبیرخانه فائو، برنامه همکاری فنی و بخشی از هزینه برنامه‌های ویژه عمل را می‌پوشاند. بودجه فائو در سال مالی ۹۹-۱۹۹۸ در سطح ۶۵۰ میلیون دلار حفظ شد.
 - قسمت اعظم برنامه کمک فنی فائو از منابع فوق بودجه‌ای تأمین می‌شود. بزرگ‌ترین کمک کننده به فائو، برنامه توسعه سازمان ملل است که در سال ۱۹۹۷، ۴۶/۴ میلیون دلار یا ۸ درصد هزینه‌های پروژه میدانی فائو را تأمین کرد.
 - سرمایه امانی که به طور عمده از کشورهای کمک کننده و مؤسسه‌های مالی بین‌المللی دریافت می‌شود، مهمتر است. این مبلغ ۱۶۵/۹ میلیون دلار یا ۶۴ درصد هزینه‌های پروژه میدانی در سال ۱۹۹۷ را تأمین کرد.
 - کمک فائو تحت TCP (منابع بودجه‌ای مقرر فائو برای برنامه میدانی) ۴۲/۴ میلیون دلار یا برابر با ۱۶ درصد هزینه‌های پروژه میدانی بود، در حالی که کمک سازمان تحت برنامه ویژه امنیت غذایی نیز ۵/۵ میلیون دلار بود.
- انتشارات
 - سالنامه بهداشت حیوان
 - دورنما و بازنگری کالا (سالانه)
 - بولتن انرژی و محیط زیست
 - سالنامه کود
 - دورنمای غذا (سه‌ماهه)
 - بولتن حفاظت گیاه (سه‌ماهه)
 - سالنامه تولید
 - بولتن آمار سه‌ماهه
 - وضعیت غذا و کشاورزی (سالانه)
 - وضعیت شیلات و کشت ابی جهانی (سالانه)
 - وضعیت جنگل‌های جهان (هر دو سال)
 - سالنامه تجارت
 - مجله بین‌المللی جنگلداری و صنایع جنگل
 - سالنامه آمار شیلات
 - سالنامه محصولات جنگل
 - بازنگری جهانی حیوان (سه‌ماهه)
 - فهرست دیده‌بان جهانی تنوع داخلی حیوان
 - بازیابی‌ها، مطالعات و مقررات کالا.